

KALANDOZÁS A HORGÁSZAT VILÁGÁBAN 32 OLDALON VIDEO MELLÉKLETEKKEL

2026. XII. Évf./április

Horgász Kalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

A GUMIHAL

6. oldal

**PONTY
HELYETT
HARCSA**

14. oldal

**FELSZÍNI
CSUKÁK**

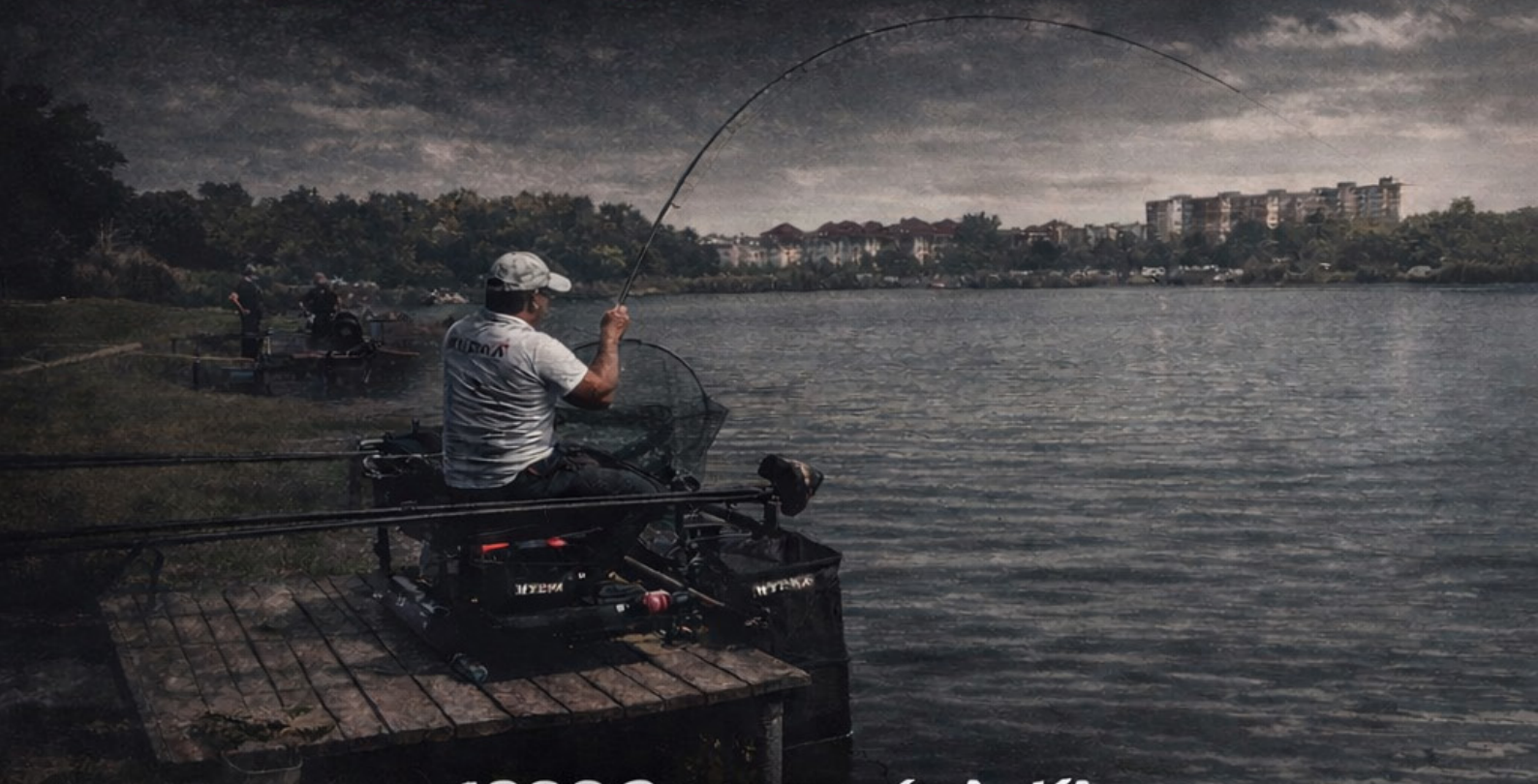
24. oldal

barborahajnova_fishing

1200€ BIG EVENT

- 1200€ nevezési díj
- Új lebonyolítási rendszer
- Extra színvonalú élő streaming közvetítés
– kövesd a helyszínen vagy
otthonod kényelméből
a horgászversenyzés új dimenzióját

 Akár **25.000€ - ELSŐ HELY**
(minimum 45 induló esetén)

📍 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó
📅 2026.10.02–04.

További részletek hamarosan.

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrzünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak a
Kiadó írásbeli engedélyével lehetsé-
ges! HorgászKalandok © minden jog
fenntartva!

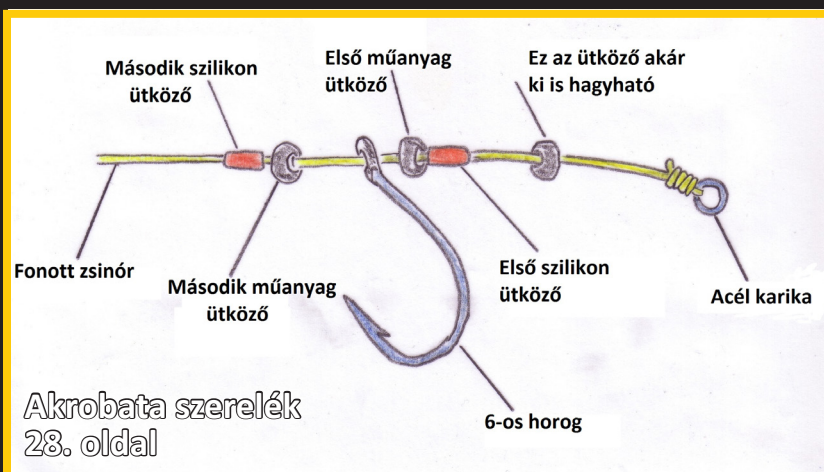
Szesélyes április
10. oldal

Tavaszi horgászat
az Ezüst-tavon
18. oldal

Hal látás
20. oldal

Akrobata szerelék
28. oldal

A tavaszi feeder kosárválasztás logikája

Tavasszal minden kicsit bizonytalanabb a vízparton. A víz még hideg, a halak mozgása nem egyenletes és gyakran azt érzed: valami nem áll össze. Pedig sokszor nem a csali vagy az előke a kérdés, hanem az, ami a szerelék végén van. A kosár!!!

Sokan hajlamosak úgy tekinteni rá, mint egyszerű súlyra. Pedig tavasszal a feeder kosár az a pont, ahol eldől, hogy az etetésed működik-e vagy szétesik.

METHOD VAGY OPEN-END - A HELYZET DÖNT, NEM SZOKÁS

Tavasszal a halak még nem járják be nagy területen a vizet. Inkább kisebb foltokban táplálkoznak, és sokszor óvatosabban reagálnak az etetésre.

- Ilyenkor a method kosár előnye a koncentráció. Az etetőanyag egy tömör gombócként érkezik le, közvetlenül a horog mellett. Ha a hal szűk területen mozog, ez sokkal gyorsabban ad kapást.

- Az open-end kosár ezzel szemben szórtabb etetést biztosít. Gyorsabban oldódik, nagyobb felületen terít. Akkor működik jól, amikor a hal már aktívabban keresgél, vagy enyhén izapolt, egyenetlen aljzaton horgászol.

Nem az a kérdés, melyik a jobb típus. Az a kérdés, hogy az adott vízben, az adott napon, melyik illeszkedik jobban a hal viselkedéséhez.

A SÚLY NEM CSAK DOBÁSTÁV

Sokan reflexből a dobástáv alapján választanak kosarat. Tavasszal azonban a stabilitás legalább ilyen fontos. Ha a kosár túl könnyű:

- elmozdulhat a sodrásban
- a szél vagy a zsinórfeszülés arrébb húzhatja
- pontatlanná válik az etetés

Ez különösen method horgászatnál kritikus. Ha koncentrált etetést építesz, minden dobásnak ugyanarra a pontra kell esnie.

Egy kissé nehezebb kosár:

- stabilabban fekszik a fenéken
- segít az ismételhető dobásban
- kevesebb elcsúszást okoz

Tavasszal nem a távolság a cél, hanem az ismételhetőség.

FORMA ÉS OLDÓDÁS - ITT CSÚSZIK EL SOK HORGÁSZAT

- A kosár formája nem esztétikai kérdés.
- A lapos, bordás method kosarak jobban megülnek a fenéken, kevésbé süllyednek iszapba, és stabilabban tartják az etetőanyagot. Sekély, lassan melegedő vizeken ez sokszor döntő.
- A klasszikus hengeres open-end kosarak gyorsabban engedik ki az anyagot. Ez aktívabb halaknál előny lehet, hideg vízben viszont előfordul, hogy az etetés túl gyorsan eltűnik, és hiába vársz kapásra.

- Ha azt tapasztalod, hogy az első 2-3 perc után teljesen megszűnnek a pöccintések, érdemes elgondolkodni: nem túl gyors-e az oldódás.

TIPIKUS TAVASZI HIBÁK

A legtöbb hiba nem látványos, mégis sok kapást veszítünk miatta.

- Túl nagy kosár használata. Tavasszal a kevesebb gyakran több.
- Túl könnyű kosár választása. Elmozdul, szétesik az etetés.
- Rossz típus választása megszokásból.
- A kosár nem passzol az etetőanyaghoz.

Egy szárazabb keverék másképp viselkedik, mint egy ragadós method mix. A kosárnak és az anyagnak együtt kell működnie.

RENDSZERBEN GONDOLKODJ

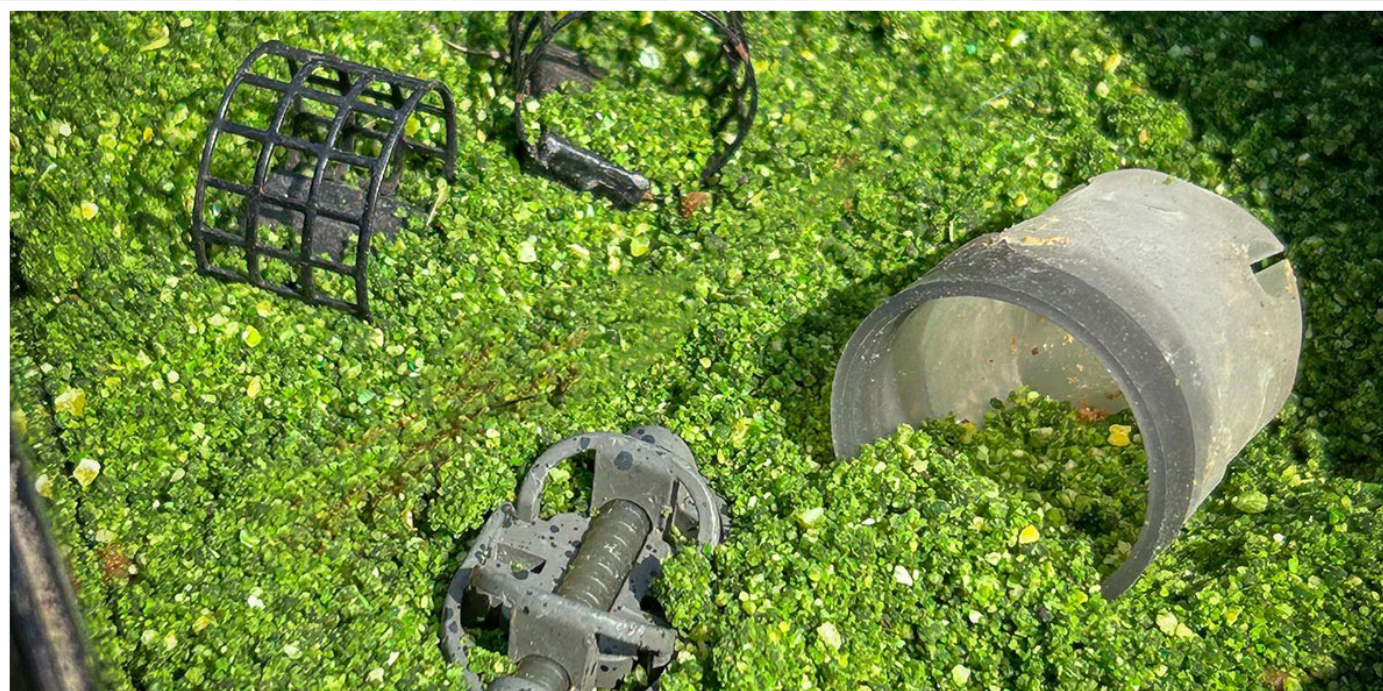
- A kosár nem különálló elem. Együtt dolgozik a zsinórral, az előkével, a bottal és az etetőanyaggal.
- Ha a kosár túl könnyű, hiába pontos a dobás.
- Ha a forma nem fekszik fel rendesen, hiába jó a keverék.
- Ha az oldódás túl gyors, hiába vannak a halak a pályán. Tavasszal minden részlet érzékenyebb. Éppen ezért a kosárválasztás nem rutin kérdés, hanem tudatos döntés.
- Ha bizonytalan vagy, érdemes ugyanazon a vízben több típust is kipróbálni. Gyakran már néhány dobás után látszik, melyik rendszer áll össze jobban.

A különböző method és open-end kosarak formái és súlyai között itt tudsz tájékozódni:

<https://www.damil.hu/etetokosar>

Ezek közül is figyelmedbe ajánljuk a **Trabucco Airtek Maggot & pellet method** és az **NM Method Flat** szériát.

A kosár nem csak súly a szerelék végén. Tavasszal ez az a pont, ahol eldől, hogy az etetésed valóban működik-e.

A gumihal

pergetőhorgászat

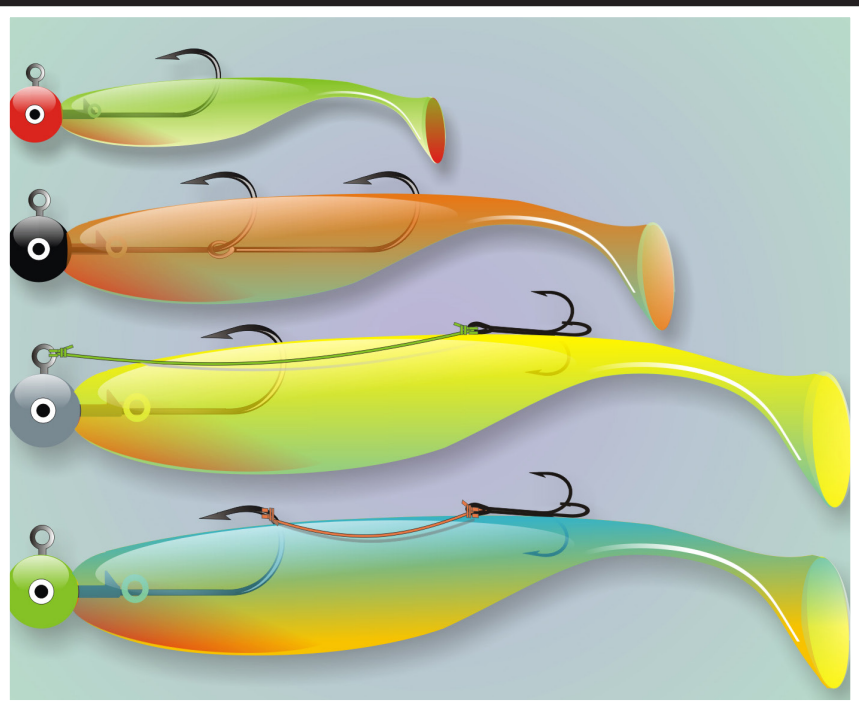

Ez az eszköz jóval látványosabban közelíti a zsákmányhal kinézetét, mint „tekeredő” rokona, a twister. Hal alakja van és úgy is úszik mint egy hal. Színválasztéka szélesebb, mert adja magát, hogy utánózni lehet vele a létező halak kinézetét. Így a twisternél ismert színeken túl a komolyabb gyártók megalkották szinte minden zsákmányhal élethű mását.

Kapható az előre megszólalásig hasonlító „gumi” sneci, bodorka, sügér, kiscsuka, géb, stb.. A gumihal farka többnyire lapátba vagy korongba végződik. Ennek és a hidrodinamikának köszönhetően a gumihal majdnem tökéletesen képes utánózni az élő hal mozgását. Ugyanúgy alkalmas mártogatásra és pergetésre is, mint a twister. Minél nagyobb a farkon a korong, annál intenzívebben ficákol a gumihal. A túlzott rezonancia sem javallt, ezért folyóvízen használjunk kisebb korongú halat, tavon nagyobb – tekintve, hogy az intenzitás a korong vagy lapát méretével egyenesen arányos. A gumihal felfűzése egyszerű esetben ugyanúgy történik, mint a twisternél. Akkor helyes az arány, ha a horog öble a hegygel a hal közepén áll ki a műanyagból. Léteznek viszont 20 cm-es, sőt hosszabb modellek is harcsára, nagyobb fogasra, csukára. Ezekhez már póthorgot kell iktatnunk, mert különben a hátulról támadó rabló csak a pusztá gumit harapdálná, amíg meg nem unja, vagy szét nem marcangolja. Áttetsző, nem túl hosszú gumihalnál egyágú füles horgot használhatunk. Először mérjük a halhoz a twister fejet és a csupasz horgot. Aztán ennek megfelelően vezessük be a horgot a hal hátán és fordítsuk ki a hegyét, a szárát pedig húzzuk be a törzsbe, lehetőleg vízszintesig. Ezután tűzzük be a twister fejet a szokott módon, de úgy, hogy a jig-horog hegye átbújjon a szóló horog fülének lyukán. Ha a gumihal extrém hosszú, akkor készítsünk hármashorogból és fonott zsinórból előkét és ezt kössük vagy a twister fejre a főzsinór mellé, vagy a kiálló horog öblébe. A hármashorog egyik ágát mélyen szúrjuk a gumihal oldalába vagy hátába, de úgy, hogy az ne befolyásolhassa a farok mozgását. Az előke zsinórjának hagyjunk egy kis játékot, hogy a test is szabadon tudjon hajlani. Vannak, akik egy csalitű segítségével a hal belsejében vezetik el a zsinórt, kétség kívül elegáns és praktikus megoldás, nekem kicsit macerás.

Egyszerű gumihalak, haltestű twisterek, twister test korongos farkokkal és kedvenc önsúlyos gumihalam

Néhány mód a gumihal felhorgozására

A „drop shot” alapállásban és fel-le táncoltatva

Nagyon okos kis műcsali az önsúlyos gumihal. Ez egy már előre beépített fejjel kapható számtalan alakban. Csak felkötjük és lehet dobálni. Némelyik szabályos mestermunka. Vannak áttetsző példányok, amiknek a külső mintázata mellett a belsejét is dekorálják. A belül megbúvó ólmot egy színjátszó fóliával borítják, így olyan a látvány, mint amikor a „zsenge” kishalnak kívülről látjuk a belső szerveit. A fotón látható modell nálam fogyóeszköz, még a legreménytelenebbnek tűnő napokon is előszed egy-két csukát. Egy bánatom, hogy ezek a darabok már nem az olcsó kategóriába tartoznak és zselészerű anyaguk nagyon sérülékeny. Viszont, ha nem volna olyan lágy amilyen, akkor nem mozogna makulátlanul. A gumihalak kellő lágyágát vásárláskor úgy tesztelhetjük, hogy a fejét fogva, fejfelé tartjuk. Ha a farok visszahajlik közel a testhez, netán érinti azt, akkor jó lesz a hal mozgása. Ha

összképében tetszetős a gumihal, de sprőd, azon egy kifőzéssel jelentősen lágyíthatunk. Ekkor viszont némi színváltozás benne van a pakliban. A merevebb gumihalak sem reménytelenek, sőt! Kiválóan alkalmazhatóak az ún. drop shot módszerhez. Ennek a lényege, hogy páternoszter vagy palomar csomóval felkötünk a zsinórra egy nagyobbacska, hosszú szárú füles horgot. A horognak merőlegesen kell elállnia a zsinórtól. A fejénél feltűzzük a gumihalat, hogy vízszintesen álljon. A horogtól kb. 30-50 cm-re kötünk egy végólmot – lehetőleg gömb vagy csepp alakút és kész is van. Ezt a szereléket függőlegesen a fenékre eresztjük és a feszesen tartott zsinórt néha ötletszerűen, hirtelen belazítjuk. Néha kicsit odébb tehetjük. Nagyjából egyhelyben táncoltatjuk, totyogtatjuk. Csónakból vagy partról, 3 méteres vagy hosszabb bottal hatékony. Folyóban alapállásban olyan látványt nyújt, mint az árral egyhelyben küzdő kishal úszása, ha cincáljuk, tóban is pontosan olyan, mintha a halacska a fenékről csipegetne önfeledten. Az USA-ban egészen merev, gilisztaszerű „worm”-okkal – műférgekkel – is művelik.

A szilikon műcsalik tárolása kényes dolog, számos műanyaggal kölcsönhatásba lépnek. Megolvadnak, leragadnak, a dobozt vagy tasakot is tönkretelhetik. A megoldás annyi, hogy erre a célra gyártott twisterdobozban pihentessük őket, annak vegyületével nem lép reakcióba a szilikon. Ha fejfelé együtt tesszük el műanyag csaliainkat, célszerű a horgokra parafa dugó szeletet tűzni, így nem áll fenn sérülésveszély és egymást sem szurkálják össze. Mi legyen még nálunk? A csalikon, pergető boton és az orsón kívül vigyünk magunkkal halszájbilincset, kést, zacskót a halmak – ha hazavisszük. Kényelmes apróság a körömcsipesz, ezzel precízen vághatjuk a monofil zsinórt harapdálás helyett. Célszerű még egy szájfeszítőt és egy horogszabadító csipeszt is eltenni. Merítő helyett kevesebb helyet foglal egy kesztyű, vagy egy jóval elegánsabb – bár drágább – halkiemelő. Ebből kapható mérleggel kombinált fajta is, így már a kiemelés pillanatában láthatjuk halunk súlyát.

Érdemes belekóstolni a twisterezés, gumihalazás szabadságába. Remek érzés egy könnyű válltáskával, és egy szál bottal barangolva vagy csónakázva faggatni a vizet. Vigyázat! Kezdőknél az első sikerélmény függőséget okozhat!

Tama

Vadkamerák minden elváráshoz!

Az EVOLVEO vadkamerák modern digitális kamerák, amelyek vadmegfigyelésre, vagyonvédelemre, valamint építkezések és berendezések monitorozására szolgálnak. Kínálatunk a kommunikáció nélküli alapmodellektől egészen a fejlett, WiFi- vagy 4G-kapcsolattal rendelkező vadkamerákig terjed, amelyek lehetővé teszik a közvetlen kapcsolatot az okostelefonnal vagy a képek távoli küldését.

Minden EVOLVEO vadkamera mozgásérzékeléssel, éjszakai látással és strapabíró kialakítással rendelkezik, amely alkalmassá teszi őket erdőben, kertben vagy hétfégi háznál történő használatra, így megbízható megoldást nyújtanak bármilyen környezetben.

Vásárold meg itt:

 euronics

 iPon

www.evolveo.hu

Szeszélyes április

A folklór szerint Április a következőképp nyerte el mai „arcát”: az Év, minden hónap apja feledékenységéből csak 11 gyermekének osztott tulajdonságokat. A Januárnak hideget és havat, a Márciusnak gyenge napfényt, a Júniusnak friss meleget, az Októbernek ködöt és így tovább. Csak egyetlen fiáról, Áprilről feledkezett meg, ő nem kapott semmit. De mivel ők 12-en, igen jó testvérek voltak, mindegyikőjük megajándékozta valamivel Áprilist. Így kapott hideget Decembertől, havat Februártól, meleget Májustól, s mindegyikük adott valamit a saját tulajdonságából. Ezért van az, hogy áprilisban nem tudjuk, mire számítsunk. Akár egyetlen nap is tud produkálni metsző, fagyos szelet és kabátot lecsalogató meleget.

Sátrunkat közvetlenül a botok mögé vertük fel

Az év első többnapos turnéjára készültünk, és hiába állította minden időjós, hogy: a hétvégén kemény fagyok, hózáporok és orkán erejű szél várható, tántoríthatatlanok voltunk. Hosszú, túlon túl hosszú volt a több

mint négy hónapos tél, semmiféle körülmény nem téríthetett volna el bennünket eredeti célunktól: bojli-val lépre csalni a tél után táplálkozni kezdő pontyokat. Ismereteim szerint a legerősebb mágnes egy horgász számára a víz, és nem tudtunk, de nem is akartunk ennek a vonzásnak ellenállni.

Azon a péntek reggelen aztán útra keltünk, sajnos nem az előre megbeszélte holtágra, mert ott az épp aktuális telepítés miatt tilalom volt. Választásunk egy általam már ismert, kissé kommersznek tartott tóra esett.

A hivatalos ügyek, az engedély intézése után erősen gondolkodóba ejtett minket a hely megválasztása: a felső, sekélyebb részre állítsuk-e fel sátrunkat, ahová talán már egyre bátrabban kilátogatnak a pontyok, vagy a mélyebb részt részesítsük előnyben, gondolva a betörő hidegfrontra, és a sekélyebb rész felől ránk zúduló orkán erejű szélre?

Mint később kiderült kb: 200 m-t tévedtünk, és a tó végi, viszonylag sekély, 1,2–1,6 méteres résznek szavaztunk bizalmat. Már érkezésünkkor igen erős volt a szél, ami észak-dél irányában fújta végig a tavat. A levegő 10, a víz pedig 7 °C-os volt. Ez a hőmérséklet nem

Botjaink deresen merengtek

volt túl biztató számunkra, inkább a tél után mohón táplálkozni kezdő pontyok óvatlanságára építettünk.

Sátrunkat közvetlenül a botok mögé vertük fel, bejáratát pedig ellentétesen fordítottuk a szél várható irányára. Ezután következett a pénzfeldobási rituálé, ami a kettőnk közti oldalválasztást döntötte el. 50 Ft-osunk a fej felőli oldalán landolt, így én választhattam, melyik oldalra kívánok horgászni. A mélyvíz felőli állást gondoltam célravezetőnek, úgyhogy oda építettem állásomat.

Az alapelképzelés szerint a szemközti parttól egy igen hosszú szárú háromszöghöz hasonló etetőutakkal szabályosan elzárjuk a halak remélt vonulási útját, de ez a rendkívül viharos időjárás miatt evezős gumicsónakkal kivitelezhetetlen volt.

Nem maradt más hátra, sima halometetéseket csináltunk a képzeletbeli háromszög csúcsainál és körülbelüli oldalfelezőinél. Ezen a tavon engedélyezett a három bot használata és az ún. behúzás. Ki is használtuk a lehetőséget, és iszonyú távolságra húztuk horgainkat. Társam, Tamás és jómagam legtávolabbi szerelékei jóval 300 m-en felül voltak a parttól. Két szélső felszerelésünk horgait pedig a felénk eső pont szélébe, a még sárgán hajladozó tavalyi nád közvetlen közelébe vetettük be, bízva a táplálékot kereső pontyok partolásában.

Az etetőkéjával nem sokat vacakoltunk: némi szemes és hozzá nem túl nagy mennyiségű bojli. Két-két boton kifejezetten nagy szemű, 30-35 mm-es golyókat kínáltunk fel, míg a harmadik pecát mindketten egy kissé megemelt, a fenéken „szomjazó” növényzet fölé lebegtetett színes, aromázott bojlival csaliztuk.

A nap folyamán kapás nem jelentkezett, és az idő is egyre durvább arcát mutatta felénk. Északról orkán erejű szellőkések keltettek egyre nagyobb hullámokat, és sajnos a hőmérséklet sem emelkedett. Éjszakára egy kicsit megnyugodtak az elemek, és ez épp jó volt arra, hogy kb. 3 óra felé a legtávolabbra húzott cájgomon kapást észleljek.

Ez a kapás nem a tipikusan elrohanós típus, hiszen ilyen távolságból – 350 m – teljesen másképp érzékelünk mindent. Mint ahogy a bevágás utáni fárasztás is másképp zajlik. Hiába akasztunk, mondjuk egy kapitális halat, amíg a közelébe nem érünk, semmit sem tudunk róla, mert egyszerűen nem érzékelünk belőle semmit a rettenetes mennyiségű zsinór nyúlása miatt. Sajnos, a horgomon levő hal nemcsak, hogy kicsi volt – kb. 5 kg –, de még a szélben álló néhány szál nád egyikére is fel tudta magát tekeri, így nem szerezhett szárazföldi élményeket.

Nem kis bonyodalmat okozott a szerelés visszajuttatása a vaksötétben. A kivilágítatlan, öklömnyi hungarocell megtalálása egy tereptárgyak és támpontok

nélküli vízen nem egyszerű feladat, pláne ilyen nagy távolságoknál. Azért csak sikerült.

A gumicsónakból kilépve érzékeltek csak igazán, milyen hideg is van. A neoprém ruhára fröccsent víz jéggé fagyott, társam swingerjein jégcsapok lógtak, a botok pedig deresen meredtek a sötétségbe. Gondolni sem mertünk rá, milyen hideg lesz hajnaltájt, amikor a felbukkanó nap által melegített légrétegek földhöz szögez az igazán hideget. Sátrunkban is a kinti hőmérséklet honolt, mert a jobb ki- és bejárás érdekében nem húztuk be a cipzárt az elején.

Reggel aztán jólesett a meleg éték, ellensúlyozta a mínusz 5 C-fokos hideget. Kaja után újra csalizás és behúzás, ami a viharos szél miatt egyre nehezebben ment. Leginkább az okozott gondot, hogy a bójához evezve a horgot a megfelelő helyre szerettem volna engedni, a szél pedig a rögzítés nélküli csónakot messze sodorta az etetéstől.

Nem szerettünk volna pontatlanul pecázni, ezért a legszélső bot behúzása után megfelelő horgony után néztünk. Tamás elindult kocsival, és kisvártatva egy kb. 20 kg-os betondarabot hozott a sátorhoz. Ez előnyös,

Kifejezetten nagy méretű bojlikat kínáltunk fel

nem kell villámsebessé fenékre engedni, és meghúzni a zsinórt a távolra való sodródástól tartva, mindenre van idő, mert a csónak áll.

Problémáinkat fokozta, mikor a parthoz érve egy hullám a csónak és a part közé szorította az evezőt, s annak műanyag tolla félbe tört. Szóval nem lett egyszerűbb a félméteres hullámokon közlekedni. Az idő egyre jobban nekivadult, már csak plusz 6 C-fok körül

Északról orkán erejű szellőkések keltettek egyre nagyobb hullámokat

volt a levegő hőmérséklete, és a víz is hűlni kezdett. A metsző szél egyre csak fokozta hidegérzetünket, és egyre kevesebb reményt hagyott bennünk a pontyfogást illetően. Bár rendületlenül bíztam az északi széllel szembeforduló pontyokban, sajnos egész nap érezte hatását a markáns front. Azt az elképzelésünket, hogy a tározó teljes keresztmetszetét meghorgásszuk, most is helyesnek találtuk, egyre inkább nézegettük a tőlünk kb. 200 m-re a mélyvíz felé elhelyezkedő földnyelvet, ahonnan akár a 3-4-es vizeket is simán elérhettük volna.

Aztán ránk köszöntött az éjszaka, és minden reményünket ebbe a kb. tízórás periódusba vetettük: vagy most fogunk halakat, vagy az időnek köszönhetően 0-ázni fogunk. A körülmények is – akkor még úgy nézett ki – a kedvünkre szerettek volna tenni: csendesedő szélben, némileg megállapodott hőmérséklettel és néhány távoli pontyugrás összetéveszthetetlen hangjával szállt le az este.

21 óra 30 perckor megszólalt az élesre állított, nagy szemű bojlivál csalizott botom jelzője, és a csónakot vízre lökve pár perces fárasztás után egy kb. 7 kg-os pontyot szákoltam meg. Az ismertető körülmény miatt nagyon örültem, hogy egyáltalán a kapásig eljutottunk. Fokozta örömet a kifelé eveztemben hallott pontyugrások egyre sűrűsödő zaja. Úgy gondoltuk, most jött el a mi időnk, így azonnal visszahúztam az etetésre a horgot, és közepes mennyiségű bojlivál meg is szórtam.

Ekkor már a bója közelében tartózkodott egy csapat, hisz még a bojlit szórtam a vízbe, fejlámpám fénycsóvjában 2 db pontyot is láttam lomhán átfor-

dulni, max. 10 m-re az etetéstől. Ahogy partot értem, Tamásnak megcsörrent a telefonja, odahaza – közölte vele egy barátja – tornádó erejű széllel érkező hózápor tört a városra. Figyelmeztetett minket, vigyázzunk, nehogy a vízen érjen bármelyikünket is. Nálunk még minden csendes volt, és reményeink szerint legalább hajnalig ilyen is marad az idő. Egy éjszaka elég lett volna súlyos vámot szedni a pontyokból.

Hiú remény volt mindez. Pár perc múlva egyre erősödő zúgással – amit először a közúti forgalom zajának véltem – 100 km/h sebességgel tört ránk a szél, sűrű hózáporral, amelyben csupán méterekre lehetett ellátni. Botjaink állták a sarat, kapásjelzőink csak igen ritkán

A 7 kilogramos pontyunk visszaengedésének pillanata

pittyedtek meg, maximálisan megfeszített zsinórjainkról adva tanújelet. Hogy valami pusztíthatót is találjon a szelek öregapja, felkapta a gumicsónakot – benne a betonsúlyyal –, és egyszerűen a partra dobta. Némileg megugrott a vérnyomásom, mert a botjaimtól egy hajszálra esett a horgonyként is használt betonkolonc.

Biztonságból botjainkat gumipókokkal szorítottuk a földhöz, a csónakot pedig az autó fedezékében két láda bojllival súlyoztuk elvihetetlenre. Ami ezután következett, azt nyugodtan felfoghattuk az újonnan vásárolt Easy Dome vizsgamunkájának. A sátor oldalfalai olyannyira megdőltek, hogy majdnem leszorítottak az ágyamról – de állta a sarat. Reggelre aztán hófödte táj vett körül bennünket, a szél mit sem csillapodott, a trópusi viharok hevességével tombolt. A télvégi orkán kisebb-nagyobb öblöt húzott zsinórjainkba, így meguntva az állandó után igazításokat, nagyméretű ólmok – 130 g – és karabinerek segítségével valamennyi botunk zsinórját a fenékre súlyoztuk. A vízfelszín és a botspicc közt feszülő kb. 1-2 m-es zsinórdarabokba nem tudott belekapni a szél, s a külső szemlélőnek olybá' tűnhetett, mintha a meredeken vízbe fúródó zsinórjaink végén lévő horgok közvetlenül a lábunk elé lennének bevetve.

Sajnos a nap folyamán több kapásunk nem volt, és az idő sem szelídült meg. Az utolsó éjszakát – kb. éjfélig tudtunk volna maradni – már nem volt értelme megvárni.

Felemás érzésekkel dobtuk össze a cuccokat, és indultunk hazafelé. Hó takart mindent, ahogy az

autó reflektorai rávetültek a tájra, a hőmérséklet pedig újra –6 C-fokra esett vissza. A kétórás haza vezető úton volt időnk levonni a konklúziókat az első túrából. Abban egyezett a véleményünk, hogy a helyválasztás nem volt a legjobb. Egészen addig kellett volna feltolni a tábor helyét, ahonnan már biztonságosan elérhettük volna mind a sekély, mind a mély vizet.

Bár ezt a pontot tökéletes pontossággal betájolni nem lehet, mivel a tó medrének hosszanti metszete nélküli a hirtelenebb mederesést, és folyamatosan mélyülve éri el a gátnál a végleges mélységét. A keresztmetszet meghorgászását jól végeztük, úgyhogy erre nem igazán foghattuk viszonylagos eredménytelenségünket.

A furcsa az volt, hogy mindkét kapás a horgász helyünkől igen nagy távolságban, kifejezetten nagy bojllival csalizott cájgra volt. Érdekes, mivel a mederben semmiféle változást nem találtunk, ezért kénytelenek voltunk a túloldali part viszonylagos zavartalanságával indokolni a halak jelenlétét.

Mindezek mellett az időjárás szólt bele leginkább a túrába. Nem is a szigorúan téli hőmérséklet, hanem a hirtelen jött erős hidegfront akadályozott meg minket abban, hogy kapitális pontyokról készült képeket tudjunk közölni ezen íráson belül.

De ami késik, nem múlik és reméljük egy újabb turné már biztosan igazi tavaszi körülmények között fog lezajlani.

NÉP

Carp Friend Baits

Barátságban a halakkal

Cégünk egy gyermekkori álomból született, családi vállalkozásként indult útjára több mint 14 évvel ezelőtt, mára pedig modern gyártó üzemmé nőtte ki magát, amelyben minőség meghatározó cél volt a kiváló minőségű, változatos alapanyagokból készített, egyedi termékek gyártása, és közvetlen forgalmazása. Termékeinkben közel 500 féle termék, friss, fagyasztott, stabilizált és oldódó bojllik, a bojllikészítés alapanyagai, hallisztek, por és folyadék kivonatok, aromák találhatók.

Főtt, frissen vákuumsomagolt magvak, tigrismogyoró, fekete tigrismogyoró, vagy a kendermag is elérhető kínálatunkban.

Feeder és Method, finomszereléses horgászoknak évek óta gyártjuk 5mm-től a csalikak széles íz, és méretválasztékban, etetőanyagok, Method mixek széles skálájával várjuk őket.

Üzemünk folyamatos fejlesztésének, beruházásainak köszönhetően saját márkás termékeink gyártása mellett marad szabad kapacitásunk bérnyújtásra, forgalmazó partnereinket nagy mennyiségben, pontosan tudjuk kiszolgálni, illetve egyre több viszonteladó partnerrel is együttműködünk, az ország számos pontján már a nagyobb horgászboltokban is megtalálhatóak a CFB márkás termékei.

Pontybarát csalik!

Horváth Csaba
28,10 kg
Banamella / Rainbow Lake

KLIKK IDE!

Szekeres Bence
28,85 kg
Hot Natur Mango

Horváth Csaba
27,0kg

CFB TEAM HUNGARY

Kovács Péter
29,4kg

Szakács Attila
32,0kg

CFB TEAM HUNGARY

Kovács Tibor
34,0kg

Gyártástechnológiánknak köszönhetően számos, a piacon egyedülállóan számító termék szerepel kínálatunkban, bojllit 10mm-es mérettől a 2023-ban bevezetésre kerülő 40mm méretig gyártunk, 2-3 iz kombinációját is meg tudjuk jeleníteni egy bojlliban, illetve egyedi elképzeléseket, igényeket is ki tudunk szolgálni egyedi gyártású termékeinkkel a legcél tudatosabb horgászok számára.

A CFB Team tagjai folyamatosan segítséget nyújtanak Nektek, akár egy adott horgászvízhez, a csaliválasztáshoz, az etetéshez, akár egy helyes, fogós szerelék elkészítéséhez kéri tanácsaikat.

Mindent megtaláltok a www.cfb-shop.hu, a www.cfb.hu oldalon és közösségi oldalaink a Facebookon, a TikTokon és az Instagramon.

A harcsa gyakori vendég a pontyozó horgászok körében

Ponty helyett

Ha egy pontyhorgászt a víz felszínén vadászó harcsa masszív alakja kísért, akkor a bojli aromák lassan feledésbe is merülhetnek és az a gyanúm, hogy a különböző ízesítésű bojlik ez esetben egy bizonyos ideig a boltok polcain fognak pihenni. Ez egyszerűen nem más, mint egy természetes áttérés az egyik módszerről a másikra, egyik tudományról a másikra.

Az első szerelmem mindig is a pontyhorgászat marad, és ha tehetem, hétvégeimet a számomra legkedvesebb tó partján töltöm. Mégis a víz tükrét borzoló harcsa éjszakai látványossága nagyon felcsigázta kíváncsiságomat, ezért elhatároztam, hogy egész évben kizárólag csak harcsára horgászom, megpróbálva megdönteni az egyéni rekordomat, amit a tavalyelőtti nyáron pontyhorgászat közben sikerült elejtenem.

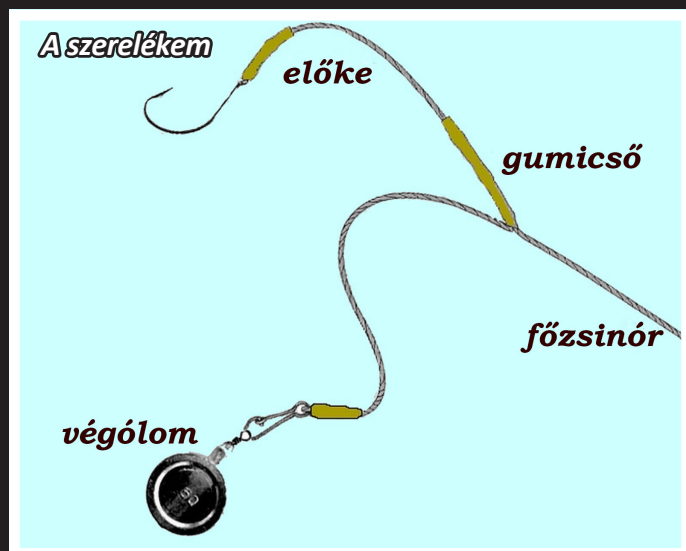
Júliustól kezdve, felszerelve minden lehetséges csalival, hat héten keresztül váltogattam a helyeket, a stratégiákat, hogy elegendő tapasztalatot szerezzek a végső harc megnyeréséhez. Pontyozó barátaim azt gondolták megbolondultam. Engem pedig semmi nem érdekelt csak a nagy Ő. Klasszikus pontyozó felszereléssel és egy paternoster szereléssel kezdtem horgászni, mely utólagos változtatásokon ment keresztül a hat hét alatt. Felszerelésem olyan botokból állt, melyeket kizárólag csak pontyra szoktam használni. Először a csalikat szerettem volna letesztelni. Használtam lótejt, piócát, vastag gilisztát, tavi kagylót, kishalat. Az eredmények nem késlekedtek, a fogások 5-15 kg közötti egyedek voltak.

A következtetéseim homályosak voltak, mivel a tó legjobb helyén horgásztam, és mert a harcsák nem ragaszkodtak különösebben egy csalihoz vagy szere-

lékhez sem. Szinte mindenre egyformán kíváncsiak voltak. Így eldöntöttem, hogy helyet változtatok. Az új helyen nem voltak zátonyok, az egész tó elém tárult. A stratégia ugyanaz maradt: két szerelék, különböző csalikkal. A halakat nem volt nehéz megtalálni, mert az éjszakai rablások elárulták hollétüket. A kapások minden éjjel ugyanazon a helyen jelentkeztek, kb. 80 méterre a parttól. A tizenegy kapásból nyolcat sikerült megakasztanom, amiből hetet sikerült kifognom. A harcsák súlya 5 és 29 kg közöttiek voltak. A nagyobbak, a három napig szabadban tartott kagylóval csalizott paternoster szereléket részesítették előnyben.

Még egy hétvége, még egy hét, újabb helyváltoztatás, majd újabb harcsák következtek. A mérleg egyre inkább a kagylók irányába látszott elbillenni, amelyekkel 12, 18, és 36,7 kg-os példányokat sikerült fognom. Nem becsméreltem le a fogásaim és a horgászat szép-

ségét, viszont állandóan a 48,6 kg-os egyéni rekord megdöntéséről ábrándoztam. A legnagyobb 36,7 kg-os fogás ezúttal arra készítetett, hogy kizárólag csak kagylóval horgásszak.

Miután áttértem a kagylós szerelésekre, az első kapás úgy 90-100 méterre a parttól jelentkezett, megakasztottam, a bot görbülete pedig egy nagy harcsa jelenlétét jelezte. Elkeseredett harc kezdődött, első kirohásánál rögtön, több mint 100 méter zsinórtól szabadított meg.

Nagy küzdelem következett, legalább harmincpercnyi, amelynek végén nem én kerültem ki győztesként. Nem tudtam megsaccolni az elszalasztott harcsa tömegét, de biztosan nagyobb volt, mint az egyéni rekordom. E tapasztalat után kissé keserű szájjal maradtam, de legalább kiderült, hogy a szerelékem és a csalim jól működik a nagy példányok csalogtatásában.

Hat-hét keményebb fásztás után készen álltam, hogy szembeszálljak a harcsával, mely éjszakákon keresztül felkavarta álmaimat. Nem is jöhetett volna jobb lehetőség, mint egy harcsafogó verseny. Figyelmesen előkészítettem felszerelésemet és testvéremmel csapatot alkotva, beneveztünk az év egyik legrangosabb harcsafogó versenyére.

Az első éjszakán szörnyű vihar dobált esőt és szelet a versenyzők sátraira és reményeire. A helyhúzásakor nem igazán állt mellénk a szerencse, a hely, amit kihúztunk nem adott túl sok önbizalmat. Úgy éjfél tájra a vihar odébb állt, leszállt a csend, viszont az eső egész éjjel nem állt el. Megjelentek az első harcsák 2 kg-tól 12 kg-ig.

A második nap a csapatoknak folyamatosan növekedett a pontszáma, de mi meg kellett elégedjünk az egy darab alig 3 kg-os kis harcsakölyökkel. A reményt még nem veszítettem el, hiszen a többiek fogásaiból rájöttem, hogy a nagy harcsák vadászni indultak. Néhány órával sötétedés előtt, minden botot ugyanolyan szereléssel és csalival szereltem fel.

Ahogy leszállt az este, végre elkezdődtek a kapások a mi területünkön is. Kicseréltem a kagylókat és minden botot 50 méternyire dobtam be a partról, a halórház irányába. Éjfél tájban az elektromos kapásjelző hosszú visítása ébresztett fel a kétnapi fásztó hadművelet kábulatából. A három másodpercben, ami az akasztásig eltelt, az volt az érzésem, hogy megismétlődik az egy hónappal ezelőtt lejátszódott, számomra nem túl fényesen végződött epizód. Erőset akasztok és érzem, hogy megvan a főnyeremény. Ugyanaz a mese: az idegen magával vitt legalább 100 méter zsinórt. Egyértelmű, hogy nagy. Elkezdtem a fásztást. A harcsa lassan a part felé közeledett, nagyobb nehézségek nélkül. Az előadás akkor kezdődött, amikor megérezte a part közelségét. Újból a tó közepe fele indult. A hátamnál hatalmas zűrzavar keletkezett, odagyűlt mindenki, mert sejtették, hogy a verseny lehetséges rekord méretű harcsájával van dolgom. Nem is szenteltem figyelmet a nézőközönségnek, csak az öcsémet láttam, amint a merítőhálójával a vízbe megy. Végül a szörnyeteg megadta magát. A pontyozó merítőhálóba csak a feje fért el. Teste többi részét szabad kezemmel próbáltam tartani, így sikerült partra húznunk.

A gratulációk, meg a pálinka után, izgatottan vártuk a mérlegelés eredményét. Kiderült, hogy megdöntöttem az egyéni rekordomat! A harcsa súlya meghaladta az 56 kg-ot, pontosabban 56,35 kg-ot nyomott, és ezzel sikerült megnyernem életem első harcsafogó versenyét.

Losonczi

Megdőlt a rekordom!

A Vampire az IBCC-n: szektorszponzorként és versenyző csapatként is ott leszünk a mezőnyben

A Vampire célja mindig is az volt, hogy új szintre emelje a horgászat élményét, úgy, hogy közben megőrizze annak természetközeli értékeit. A versenyre saját termékeinkkel érkezünk, köztük a Vampire bojlikkal is, amelyek jelenleg kizárólag Vampire kapásjelző tulajdonosok számára elérhetők. Csapatunk tagjai, Szigetközi Pontyhorgász és Pap Dániel, akik meghatározó alakjai a hazai horgász közösségnek. Továbbá Monostori Botond, szenvedélyes pontyhorgász, aki elkötelezettségével fontos része a közös munkának.

A sort Váradi Tamás, a Vampire márka megálmodója zárja, aki nemcsak a márka mögötti víziót képviseli, hanem vérbeli horgászként is aktívan hozzájárul a társasághoz.

HA KÍVÁNCSI VAGY A CSAPATUNK TELJESÍTMÉNYÉRE, TÖLTSD LE A VAMPIRE SMART FISHING APPOT, ÉS KÖVESD ÉLŐBEN A HORGÁSZTÚRÁNKAT AZ IBCC VERSENY IDEJE ALATT! [HTTPS://ONELINK.TO/4BSY7E](https://onelink.to/4BSY7E)

Tavaszi horgászat az Ezüst-tavon

A tavaszi horgászatot a Kiskunhalason lévő Ezüst-Tavon kezdtük. Ez a hétvégi peca több szempontból is emlékezetes maradt. Egyrészt, hogy ezt a lehetőséget szülinapi ajándékba kaptuk iker tesómmal, másrészt pedig, hogy együtt horgászhattunk Döme Gáborral. Ami pedig a horgászat végeredményét illeti, az brutálisan jól sikerült!

A horgászatot március első hétvégéjére terveztük, amolyan szezon nyitó pecának. Szombat kora délután érkeztünk a tóhoz. A vízparti szállás elfoglalása után rögtön a tópartot vettük szemügyre, hiszen ezt megelőzően soha nem jártunk még itt. Természetesen már jó pár horgász vallatta a vizet, és bizony néhány helyen fogdosták is az átlag méretű, 2-3 kilós pontyokat. Mondanom sem kell, hogy látva a fogásokat, és a gyönyörű környezetet rendesen tűzbe jöttünk a másnapi pecára. Némi információ begyűjtése után, vizsaszésztáltunk a házhoz és a másnapi

horgászathoz összepakoltuk a felszereléseket és a csalogató anyagokat. Ezt követően a szombati nap méltó lezárásaképpen elmentünk Gáborral egy jó hangulatú közös vacsorára.

Vasárnap a felkelő nap a vízparton talált egy bögre gőzölő teával. Nagyon jó volt végre nem sietni, nem rohanni. Jó volt megállni egy pillanatra, nézni a lassan ébredő természetet, elfelejteni a hétköznapi mókuskereket. A

másik házból kilépő öcsém szavai rántottak vissza a gondolataimból. Komótosan, lassan kipakoltuk a szombaton összekészített pecacuccot, összeraktuk a felszerelést és kezdődhetett a horgászat. Felszerelésem a tó adottságaihoz igazodva, egy 3,60-as lágyabb feeder botból, rávaló orsó-ból, 0,20-as főzsinórból állt, melynek végén egy 30 grammos method kosár és egy damil előkére kötött 10-es horog volt. Én csalogatóanyagként szokás szerint Maestro Fishing termékeket használtam. Kilenc méterre szórtam pár marék kukoricacsírat, majd 40 méterre kiakasztott klipsszel kezdem

a pecát. A kosárba kezdetben a halas etetőanyag és pellet keveréke került. Pár dobás után jelentkezett is az első 2 kg-os potyó. A folyamatos, sűrű dobás rendszeresen odaállította a halakat és egymás után tudtam húzni az átlagos 2-3 kg-os pikkelyeseket. Ezután a közeli etetést vallattam, ahol szintén szépen jöttek a halak, de kisebb átlagsúlyban. Ezért ezt ott hagyva, 52 méteres távra váltottam a nagyobb halak reményében. Mivel nem nagyon változott a méret ezért visszajöttem a 40 méteres etetésre, de a kosárba innentől kezdve kizárólag pelletet töltöttem és a horogcsalit lecseréltem egy 10 mm-es tengerihal ízesítésű

oldódó pelletre. Így már sikerült a halak méretét növelni. A horgászat vége felé, zárásként sikerült akasztanom egy nagytestű pontyot! Mérlegelés után derült ki, hogy a súlya 17,30 kg, amely új pontyrekord a tavon és ezt a velünk horgászó Döme Gábor hitelesítette! Ez a hal megkoronázta a kedvemet és hétvégét! Egy nagyon jó és élménydús pecában volt részünk! Csak ajánlani tudom, hogy próbáljátok ki ti is ezt a tavat és a Maestro Fishing termékeket! „Mert nem mindegy, hogy mivel etetsz!”

www.maestrofishing.hu

Ducza Tamás

A halak szeme kerek, ebből kifolyólag nem képesek fókuszálni a távoli látáshoz

Hal látás

A hangok, a mozgás illetve az illatok mellett, a halak nagymértékben a látásukra is támaszkodnak, hogy könnyebben be tudják azonosítani táplálékukat, illetve a horgász csaliját. Ezért fontos tudni, hogyan képesek a halak a vízben tájékozódni látásuk segítségével, tudván, hogy a víz sokkal nehezebben vezeti át a fényt, mint a levegő.

Még egy nagyon tiszta víz esetében is a fény 99 százaléka elveszik az első 9 méter után, viszont a zavaros vizekben csak az első 3 méterig tud a fénysugár lehatolni. Amikor a nap egy 2000 lux erősségű fényt bocsát a vízfelszínre, mindössze csak 20 lux erősségű lesz a mélységben, amely az eredeti fénynek az 1 százaléka. Képzeld el, hogy ez a csekély 1 százalék is elég ahhoz, hogy a halak lássanak táplálkozni.

Akárcsak az emlősöknél, a halak szemében is két fajta látósejt biztosítja a látást, illetve a fényérzékelést: a csap-sejtek a nappali, a pálcika-sejtek pedig az éjjeli látáshoz nyújtanak segítséget. Kutató emberek felfedezték, hogy a nappali látásról az éjjeli látásra való átállás nem működik egyik pillanatról a másikra, mivel ez a folyamat fajtól függően, körülbelül 2 órát vesz fel, vagy még többet. Ez az átállási folyamat különösen a ragadozó halaknál tölt be fontos szerepet, így az ők

esetében ez a folyamat minden reggel és este lezajlik. Ennek a ténynek az ismerete fontos lehet a horgászok számára is, főleg ha éjjeli horgászatról van szó. Mikor egy hal szemében már munkába álltak a pálcika-sejtek és ezt durván valamilyen fényforrással megsértik, ezek a sejtek egyszerűen rövidzárlatosak lesznek. Ezért nem tanácsos sötétben elemilámpánk vagy autónk fényszóróit a víz felé irányítani.

Mégis egy parton fölállított tompa, állandó jelegű és rögzített fényforrás, pozitív hatással lehet az éjjeli horgászatra. Egyes horgászok szerint a parton rakott tűznek csalogató hatása lehet a halakra. Az ok abban rejlik, hogy a partról beszűrődő tompa fény csalogatja a vízben élő planktonokat, melyek fontos táplálékforrást képeznek a halak táplálékláncában. A már sötétséghez szokott békés halak ezekre a plankton felhőkre jönnek elő rejtekhelyükről, és ezért van az, hogy a parton rakott tűz fénye nem zavarja különösebben őket. Ilyenkor azok a halfajok vannak előnyben, amelyek a nap folyamán a legjobban tudnak alkalmazkodni a különböző fényviszonyokhoz. Mivel a legtöbb ragadozó halfaj jó adaptációs képességgel rendelkezik, emiatt ők előnyben részesülnek abban az esetben is, amikor a fényerősség csekély, ezért is előnyösebb ragadozóra horgászni a korra reggeli és az esti órákban. Persze ehhez még az

is hozzájárul, hogy reggelre a halak bendője kiürül és megint éhesek lesznek. Ha sikerül a hajnali órákban jól telepakolni gyomrukát, ami általában meg is történik, egyhamar nem lesz szükségük az újbóli táplálkozásra, csak ha nem kezd újból kiürülni a gyomruk, amelyre várhatóan az esti órákban kerül sor. Persze ezt nem lehet általánosítani, közbeléphetnek különböző környezeti tényezők is, amelyek nagyban befolyásolhatják a halak emésztő rendszerét.

A fentiek ismeretében, minden valamicskét magára adó pergetőhorgász tudja, hogy gyengébb fényviszonyoknál a ragadozó halak horgászata könnyebben űzhető, mint a rendes látási viszonyok mellett. De nem kell elfelejtenünk, hogy az étkezési szokások mellett még fontos szerepe van a környezetnek is melyben a halak élnek. Így a vízfelszín közelében tartózkodó halak mindig hamarabb kezdenek táplálkozni, mint a mélyebb rétegekben élő társaik, mivel a víz tisztasága szerepet játszik a halak látásában. Normális körülmények között a halak jól látnak egészen 12 méter mélységig is, de amint a víz zavarossá válik, a látótávolság mértéke csökken. Ezért oly fontos, hogy a műcsalink a zavarosabb vizekben a mozgás és a rezgés mellett egy „fény ingert” is közvetítsen a ragadozó hal felé. Ennek lehet egy hátulütője is az olyan vizekben, amelyben a látási viszonyok jók. A túl sok csillogás riasztó hatást gyakorolhat a ragadozóra, ezért napsütéses időben inkább a bronz és a réz színű kanalakat használjuk, míg borongós időben jöhetnek az ezüstös színű műcsalik.

A halak szeme kerek, ebből kifolyólag nem képesek fókuszálni a távoli látáshoz, igaz a gyenge fényviszo-

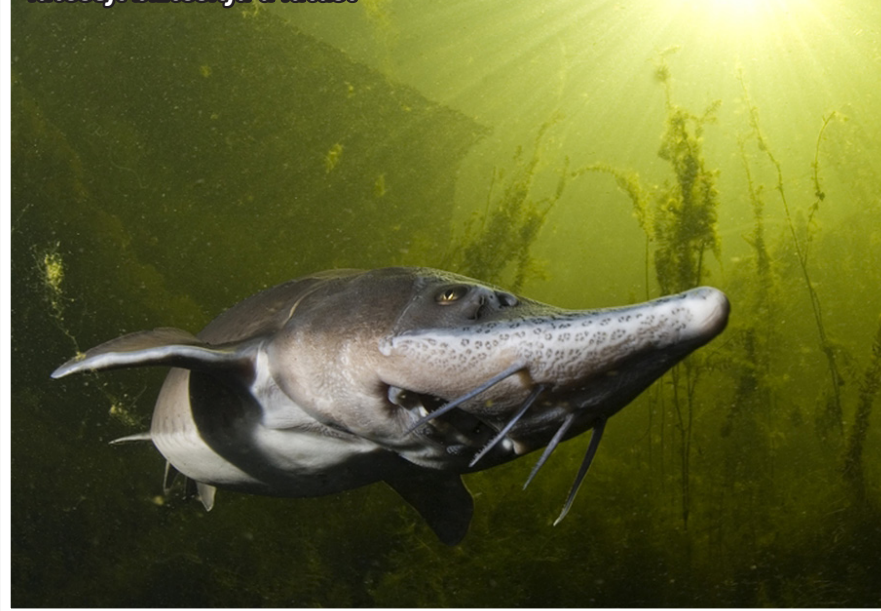
nyok mellett nincs is nagyon rá szükségük. Ezért a halak többsége táplálékszerzésben a többi érzékszervére hagyatkozik, ezek segítségével ismerik fel a táplálékot és csak a közeli táplálékforrások felismeréséhez használják a látást. A halak nem tudják megváltoztatni a szemükben található jéglercse formáját, úgy ahogy azt mi emberek tudjuk, mégis egy izom segítségével, képesek közelebb vinni a jéglercset a retinához. Ez a szemizom a barna pizstrágnál van kifejlődve a legjobban, amiből következik, hogy a halak közt ő képes ellátni a legtávolabbra. Sőt, a retinán keresztül e halfaj egyszerre tud távolról és közelről is tiszta képet alkotni különböző dolgokról. Az ilyen típusú látási képességet szimultán működő bifokális látásnak nevezzük. Mivel a halaknál a szemek oldalt vannak elhelyezve, ezért nagyon nagy területet képesek bemérni, ami azt jelenti, hogy mindkét szem egy-egy külön vizuális mezővel rendelkezik.

Ez a tulajdonság a halaknál nagy előnyt jelent. Mindkét szemüket körülbelül 180 fokos látószögben is képesek mozgatni külön - külön, igaz a fej háta mögött van egy zóna, ahol nem látnak. Ha a hal mindkét szemével előre néz, akkor a két látószög egymásra kerül és létrejön egy körülbelül 45 fokos sáv, amelyben a hal sztereoszkopikusan lát. Ebben a sztereoszkopikus sávban látnak legjobban a halak. Az oldal mezőkben elhelyezkedő látvány veszít a tisztaságból, mivel az innen jövő kép, a retina perifériáján fókuszálódik. Tehát ebből azt tudjuk következtetni, hogy a hal egy bizonyos tárgyról a legjobb képet akkor kapja, ha az pont a szeme előtt helyezkedik el. Ezért van az, hogy táplálkozáskor, ami-

**A víz sokkal nehezebben
vezeti át a fényt, mint a levegő**

**Akárcsak az emlősöknél,
a halak szemében is két fajta
látósejt biztosítja a látást**

kor az érzékelés tisztasága fontos, a ragadozóhal merőlegesen fog lecsapni a prédájára. A pisztrángféléknél megfigyelték, hogy mielőtt lecsapna táplálékára, előbb egyet – kettőt fordul, jobbra vagy balra. Két dologgal is magyarázzák a kutatók ezt a viselkedési formát: az egyik az, hogy fordulásával a hal próbálja minél jobb szögből behatárolni az áldozatát, hogy könnyebben bekaphassa. A másik ok, hogy a hal próbálja minden szögből felmérni zsákmányát, hogy megismerje azt a pontos távolságot, ami közte és a zsákmánya között van, majd e távolság szerint fejti ki azt az energiát, ami a zsákmány biztonságos elejtéséhez kell.

A vízben, ahol általában gyenge fényviszonyok uralkodnak, a tárgyak szinte elvesznek a háttér színében, ezért a halak hamar észreveszik a vízben a mozgást és

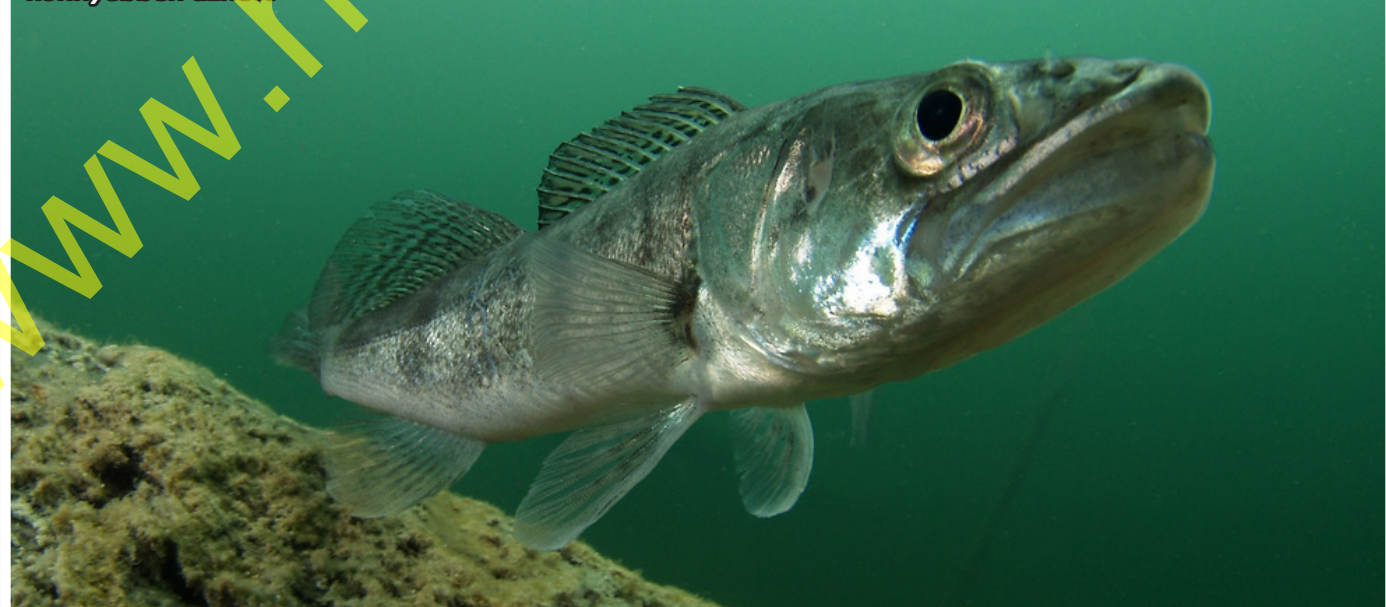
a kontrasztokat. Egy álló dolog észrevétlen maradhat egy ideig, de amint megmozdul, egyből reagálásra készíti a halat, mert a halak kíváncsi természetűek. Ezt igazolja az a tény is, hogy ha műcsalit dobunk a sügerek közé, egyből odaúsznak, hogy szemügyre vegyék, de nem reagálnak rá mindaddig, míg az meg nem mozdul. Mihelyt behatárolták, hogy egy esetleges táplálékkal lehet dolguk, azonnal lecsapnak.

Különböző kísérletekkel kimutatták azt is, hogy a halak nagyon érzékenyek a kontrasztokra. Bármilyen tárgy, mely kontrasztban van a környezetével szemben (színben, fényben vagy csillogásban) felkelti a halak érdeklődését. A horgász ügyességén múlik, hogy miként tudja úgy mozgatni csaliját, hogy a hal kíváncsiságán túllépjen és kiváltsa benne a támadó ösztönt. Sok horgász elköveti azt a hibát, hogy vontatás közben, amikor látja, hogy a hal követi a műcsaliját, megáll. Ebben a pillanatban a hal is megáll, elvesztíven érdeklődését a csali iránt. Ilyenkor nem megállni kell, hanem rövid megszakításokkal emelni kell a vontatási sebességet! Más horgászok úgy reagálnak erre az esetre, hogy egy gyorsabb vezetéssel, valósággal el akarják távolítani a műcsalit a közelítő hal elől, nehogy az túl szemügyre vegye és gyanút fogjon.

Más szakértők szerint, a szín nem befolyásolja a kapást, vagy ha igen, csak nagyon kis mértékben. Ha nincs kapás egy bizonyos színű csalival, általában kicseréljük egy másik színűre. Viszont, ami fontosabb az a méret, úgyhogy a szín cserélésénél egyúttal cserélünk egy másik formára és méretre is.

Dávid E.

**Gyengébb fényviszonyoknál
a ragadozó halak horgászata
könnyebben űzhető**

HYDRA
CLUB HUNGARY

**X-ONE
MARGIN**

RAKÓSBOT

Kiváló választás a
nagyhalazás
szerelmeseinek

Pull-It nagyhalas kittel szállítjuk
A csomag tartalma Horgászbót szálban
szállítócsőben + Minitoldó

Mindig oda kell figyelni a környezeti tényezőkre és aszerint kell kiválasztani a műcsalít

Felszíni csukahorgás

Minden valamicskét magára is adó horgász, a horgászatai során felmerülő kérdésekre keresi a választ és azt általában hamar meg is találja. Egyszerűen levonja a következtetést, megállapítva a kudarc okait: holdjárás, légnyomás, hőmérséklet, vízállás, rosszakarók kívánságai stb. Ezek ismeretében eldöntik, hogy az adott napon megy-e a hal vagy sem. Én szerintem ez téves hozzáállás és úgy gondolom, hogy a legtöbb esetben a horgász alkalmazkodó képességétől függ, hogy sikeres napja lesz-e, vagy sem.

Egy nyerő variáció lehet az, ha megpróbálunk olyan helyen csukát fogni, ahol első ránézésre lehetetlen horgászni. Például a dús növényzettel benőtt kis vizek, nagyon jó terepet biztosítanak a felszínen úszó wobblerek használatára. Ezeket a műcsalikat nagyon könnyű

ellenőrizve vontatni és ráadásul a nehéz terepen is kitűnően boldogulnak.

A zsákmányhalak költözése elkerülhetetlenül maga után vonja a csuka vadászterületének változását. A csuka nem szeret hosszú üldözés után támadni. Kedvenc stratégiája a lesből való támadás, ezért szereti, ha rejtékhelye közelében vannak halak.

A horgászvizek azon területén, ahol tilalom alatt is horgászhatunk, kivételes élményben lehet részünk. A kishalak ilyenkor felhúzódnak a kisebb, melegebb vizekbe és könnyen áldozatul esnek a csukáknak, mivel az utódnemzés hevében megfedkeznek a rájuk leselkedő veszélyekről. A hidegebb időszakban, amikor a makacs tél nem akar helyet engedni a tavasznak, egyes fajok kitolhatják az ívás időszakát júliusig is. A csuka pedig alkalmazkodik ehhez a változáshoz.

Ezekben a valóságos víz alatti dzsungelben március közepétől nyárig ajánlatos csukára horgászni, hiszen nyáron a csuka már a magas hőmérséklet miatt is visszahúzódik a mélyebb, hidegebb, oxigénben gazdagabb vizekbe. Egy augusztus végi horgászatom során érdekes dolgot figyeltem meg. Három napos eső után mentem le a közeli bányatóra pergetni. A parton állva, észrevettem egy kb. 70 cm-es csukát, amint a fűszálak közé rejtőzött és a kishalakat próbálta elcsípni. Azt a következtetést vontam le, hogy kora ősszel, az időjárás alakulása nagyon nagy befolyással van arra, hogy hol vadászik a csuka. Az eső hatására a vízszint egy pár centit emelkedett, ami elegendő volt ahhoz, hogy különböző rovarokat, férgeket mosson bele a tó vizébe, odacsalva ezzel a kisebb halrajokat, amit persze a csukanépség is követett. Ezért volt látható a több, közvetlen partszéli rablás.

Az alábbiakban megpróbállok nagy vonalakban bemutatni egy ilyen szituációban használandó felszerelést.

A bot könnyűnek, kiegyensúlyozottnak kell lennie, hogy lehetővé tegye a wobbler életszerű vontatását. Ne feledjük, hogy a műcsali kis, szűk helyeken fog mozogni, néhány centiméter mély, dús növényzetű vízben. Hossza 1,80 - 2,40 méter legyen, 15-30 gramm dobósúllyal. Erre azért van szükség, hogy problémamentesen partra tudjuk kényszeríteni a halat, nem adva meg neki a lehetőséget arra, hogy a vízinövények közé meneküljön.

A zsinór legyen 0,25 mm-es monofil, mely rugalmas tulajdonságokkal rendelkezik és elég elasztikus ahhoz, hogy a könnyű dobásokat és a wobbler jó mozgását tegye lehetővé. Figyelembe véve a körülményeket, elkerülhetetlen a zsinór súrlódása, ezért fontos, hogy jól bírja a megpróbáltatásokat. Mindenképpen időnként alaposan vizsgáljuk meg az első 2-3 méter zsinórt, hogy ne érjen kellemetlen meglepetés fásztás közben. Ajánlatos a vízben átlátszó monofil zsinórok használata, mivel a csuka igen érzékeny a vizuális jelenségekre. A csuka fogai igen élesek ezért kötelező a harapásálló előke használata. Én általában könnyű wolfram előkét használok, hogy a súlya ne befolyásolja a wobbler mozgását, játékát.

A beakadások gyakoriak, viszont nem lehetetlen kiszabadítani a wobblert a vízinövények közül. Figyeljünk oda arra, hogy azokon a helyeken, ahol leakad a wobbler és néhány próbálkozás után sikerült kiszabadítani, a csukák óvatosabbak lesznek és kevésbé támadnak. Ilyenkor jobb helyet változtatni és csak később visszatérni.

Az orsó méretét mindig a bot súlyához, hosszához és dobósúlyához igazítsuk. Áttétele: 1:4,8 vagy 1:5,2 legyen. Persze a felszerelést mindenki a saját igényei és lehetőségei szerint állítja össze, de próbálják meg a fent említett szempontokat figyelembe venni.

Vessünk egy pillantást a használandó műcsalikra is. Az úgynevezett floating vagy lebegő wobblerek a leghatékonyabbak ebben a típusú horgászatban, mivel lassú visszahúzást, megállásokat és könnyű gyorsulásokat tesznek lehetővé. Úgy vezessük a műcsalit, hogy a csukának legyen ideje észrevenni és megtámadni a lehetséges áldozatot. A dobás hosszúságától függően, szem előtt tartva a műcsa-

li súlyát, a wobblert szinte egyhelyben lehet tartani, úgy egyensúlyozva, mintha egy sérült vagy beteg hal volna. A csuka biztosan ráugrik.

A popperek felépítésüknek köszönhetően nagyon jól utánozzák az ijedt, rémült kishal úszását. Ezeket a csalikat a felszínen vontassuk, gyorsulásokkal és rövid szünetekkel tarkítva. A rövid megállások elhitetik a csukával, hogy összezavarodott, eltévedt hal van előtte – általában ilyenkor következik be a támadás.

Természetesen nem csak a műcsalítól függ minden, a horgász tapasztalata is fontos: ha nem tudja használni, akkor a műcsali egy fölösleges fa vagy műanyag darabnak fog tűnni a hal szemében.

A műcsalik méretét aszerint választjuk ki, hogy kb. mekkora csukák élnek az adott vízben. Ha sok kapitális példányra számíthatunk, akkor akár 20 centiméteres

wobblerekkel is próbálkozhatunk. Én legtöbbször 8-14 centiméteres wobblereket, vagy 6-10 centiméteres popperekkel használlok.

Szín tekintetében ajánlatos természetes árnyalatokat választani, hogy minél inkább hasonlítson a kishalra és a csuka összetéveszthesse egy könnyen elejthető áldozattal. Kerüljük a túlságosan csillogó műcsalikat. Rossz látási viszonyok között előnyünkre válik, hogy a csuka nagyon jól érzékeli a rezgéseket is, könnyedén észreveszi, tehát felkelhetjük érdeklődését egy agresszívebb wobblerekkel is.

Mindig oda kell figyelni a környezeti tényezőkre és aszerint kell kiválasztani a műcsalik. Ha figyelünk a részletekre és helyesen használjuk felszerelésünket, izgalmas órákat tölthetünk a csukák társaságában.

- L-SZI -

Egy ilyen akadós pályán érdemes próbálkozni a felszíni wobblerekkel

KLIKK IDE!

Préri horgász

NÉZD MEG A VIDEÓT

 Infó
+36 (30) 274 0489

 Foglalás
www.prerito.hu

Az akrobata szerelék

Az alábbiakban összeállított szerelék leírásához egy véletlen adta az ötletet. Először egy angol horgász műsorban láttam ezt a szerelési módot, ami rögtön felkeltette az érdeklődésemet. Megpróbáltam utánajárni, hogy Magyarországon a bojlisok használják-e ezt a szerelést, de sajnos rá kellett jönnöm, hogy kevesen ismerik. Néhányan hallottak róla, de gyakorlatban nagyon kevesen próbálták ki. Éppen ezért tartottam fontosnak ismertetését.

A szóban forgó szerelék Angliából származik, először 2003-ban mutatták be egy horgászmagazinban. A név a horog szokatlan felfogatásának módjából adódik – nincs felkötve az előkére, mint a legtöbb szerelék esetében, hanem szabadon csúszkálhat és foroghat a zsinóron. Tehát egy akrobata szereléssel van dolgunk, melynek horga képes fejre állni. E mozgásszabadság előnye, hogy könnyen beakadhat a hal szájába, hiszen minden bojlis szereléknek ez a lényege, hogy a horog a hal szájába akadjon, ezt

pedig könnyebb elérni pörgő horoggal, mint rögzítéssel.

Nem ez az egyetlen ilyen stílusú szerelék, régebbi írásokban is lehet olvasni ehhez hasonló szerelési módokról, de ott a horognak korlátozottabb mozgástere volt, míg itt szabadon foroghat akár egy légcsavar. A tökéletes mozgáshoz előnyös, ha egy kifelé néző fülű horgot használunk, mint például a 6-os számú Owner SSW. Ez egy, azon ritka esetek közül, amikor egy ilyen horognak elsőbbsége van az egyenes vagy a befelé néző fülűvel szemben.

SZÜKSÉGES ANYAGOK A SZERELÉK ELKÉSZÍTÉSÉHEZ:

Rugalmas, lágy fonott zsinór, egy inkább kis, mint nagyméretű Owner SSW horog (a legmegfelelőbb a 6-os számú), két ütköző erős műanyagból, egy szilikon ütköző, és egy kis acél gyűrű. Az angol horgászok szerint ehhez a módszerhez a Fox Reflex zsinór a legmegfelelőbb. A szerelék azonban kevésbé lágy zsinórból is készíthető, mint amilyen a Suffix Herculine Blend. Ha a használt zsinór túl lágy, az előkének rövidnek kell lennie, hogy ne gabalyodjon össze. Egy 10-20 cm közötti előke elégséges. Az ólom felett javasolt egy gubancgátló cső vagy leadcore használata is.

A szerelék elkészítése maga a megtestesült egyszerűség. Úgy kell eljárunk, mintha csak sima gyöngyszemeket fűznénk fel egy cérnára. Kezdjük a fémgyűrű megkötésével, következik a bojli, az első műanyag

ütköző, a horog (háttal a bojinak), a második ütköző, egy szilikon ütköző. A két műanyag ütköző közé fogott horognak kb. 1 cm-es mozgásszabadsága van a zsinórban. *1. ábra*

Amint a hal felveszi a csalit és elindul vele, a horog forogni kezd és beakad a hal alsó ajkába. Ha a hal megakad és elkezd menekülni, a boji széttörik, a horog pedig a fém gyűrűre támaszkodik, ami átveszi az egész terhet. A hurok, amivel megkötjük a fémgyűrűt nagyon igénybe lesz véve, ezért figyelmesen kell elkészíteni. A szerelék csak süllyedő csalikkal használható, főként bojlival. Nehéz volna például kukoricával használni, mert az nem tudná olyan jól elrejteni a horgot, mint a boji.

Mivel a szerelék azon a tényen alapul, hogy a hal saját magát akasztja meg, félstabil (semifix) ólmot kell használni. Egyébként nincs más használati előírás, és nagyon jól működik nehéz, akadós terepen is.

Ennek a szereléknek számos változatát használják világszerte. Például a hollandok is, csak ők két szilikon ütközőt használnak egy helyett, az elemek jobb rögzítéséért. Az összetevők rendje a következő: fémgyűrű – boji – első szilikon ütköző – első műanyag ütköző – horog – második műanyag ütköző – második szilikon ütköző. A holland horgászok egy harmadik műanyag ütköző bevezetését is javasolják. *2. ábra*

Kiindulva mindkét változatból, tulajdonképpen mindenki elkészítheti saját szerelékét is – például

DUNAÚJVÁROSI SPORTHORGÁSZ EGYESÜLET

Szeretettel várjuk a horgászokat az intenzíven telepített Felső-öbölbe, ahol a pontyon kívül a ragadozó halak minden fajtája megtalálható.

Régi álmunk valósult meg azzal, hogy üzembe helyezzük a vízi turizmust kiszolgáló első két vízi járművünket.

A 8 személyes, 18 m²-es tutajunkat, és az 5 személyes alumínium csónakunkat.

Várjuk a kirándulni vágyó családi- és baráti csoportokat. Várjuk továbbá a parti horgászokat is, akik ezidáig nem tudták megközelíteni a vágyott horgászhelyeket, ahol a szokottnál is bőségesebb a halállomány, és a nagyobb fogás reménye vár rájuk.

Ilyenek például a Margit-kő, Kálmán-kő, Rácalmási szigetvilág (Macskalyuk), Tassi V-VI. vizek (a melegkony-

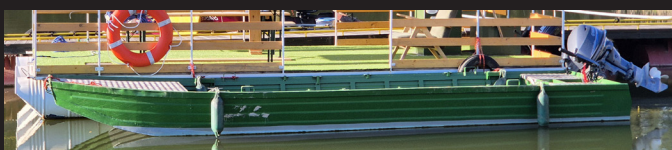
hás Pákász étteremmel a partján), vagy a szalkszentmártoni kavicsbánya, ismertebb nevén a „kotrás”.

Érdeklődni és jelentkezni lehet:

Tiringer György-nél +36/20-943-75-85,

e-mail: gyuri@szalljvizre.hu, <https://www.facebook.com/szalljvizre>

vagy a DSHE horgászirodán +36/30-649-72-25, email: dshorgasze@gmail.com (részletes tájékoztatás ugyanitt a horgászjegy értékesítésről és a hajóbérlésről)

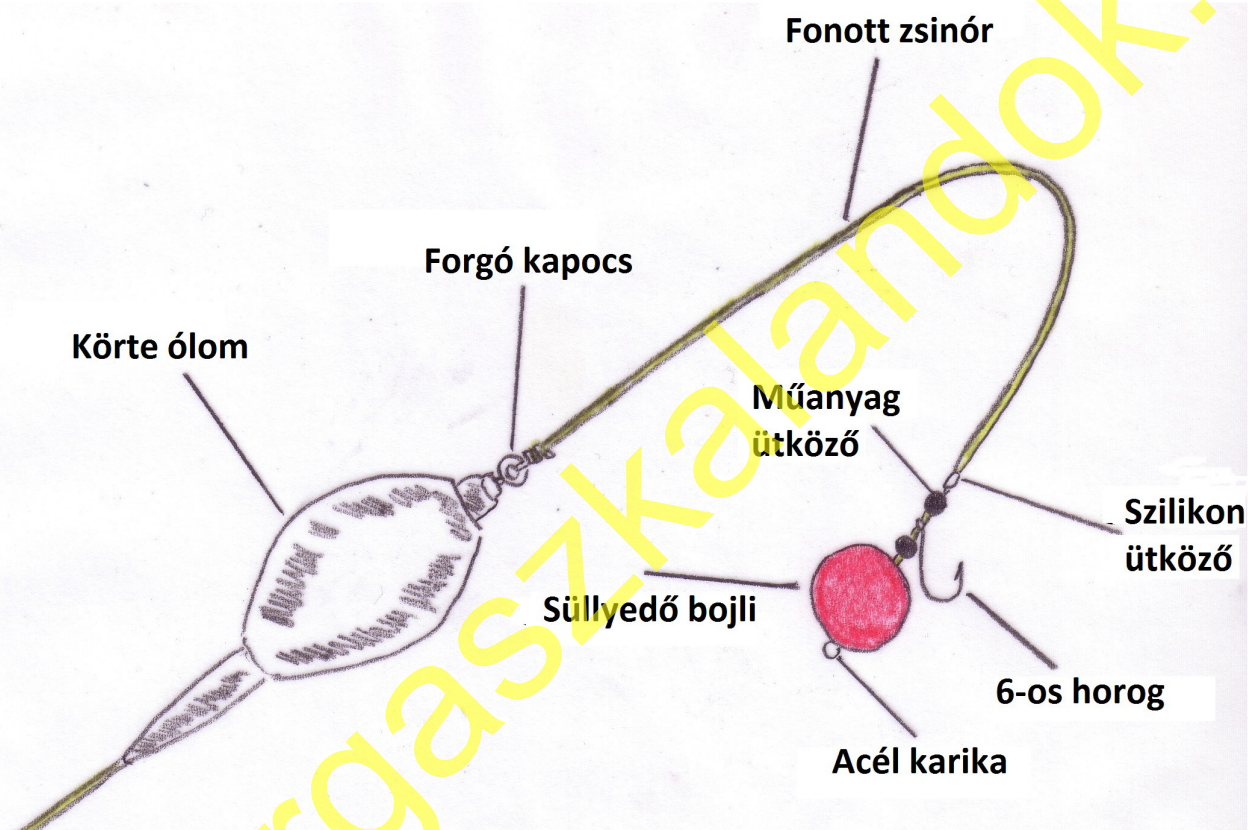
kiiktatva az összes műanyag ütközőt és csupán a szilikon ütközőket használva. Egy másik különbség a használt anyagban van. Például az angolok, előkének a lágy textil zsinór használatát javasolják, míg a hollandok kétfélét: egy durva fonott és egy lágyabb monofil zsinórt használnak előkeként. Az eredmény egy kombinált szerelék, ahol a két zsinór egy forgóval van összekötve. A kombinált szerelékek, mint már említettem kétféle zsinórból vannak összeállítva egy lágyabból, mely megengedi a pontynak, hogy könnyedén bevegje a bojlit, és egy merevből, mely megakadályozza, hogy kiköpje azt. Az összes

változatnál kisméretű 6-os számú horgot használnak.

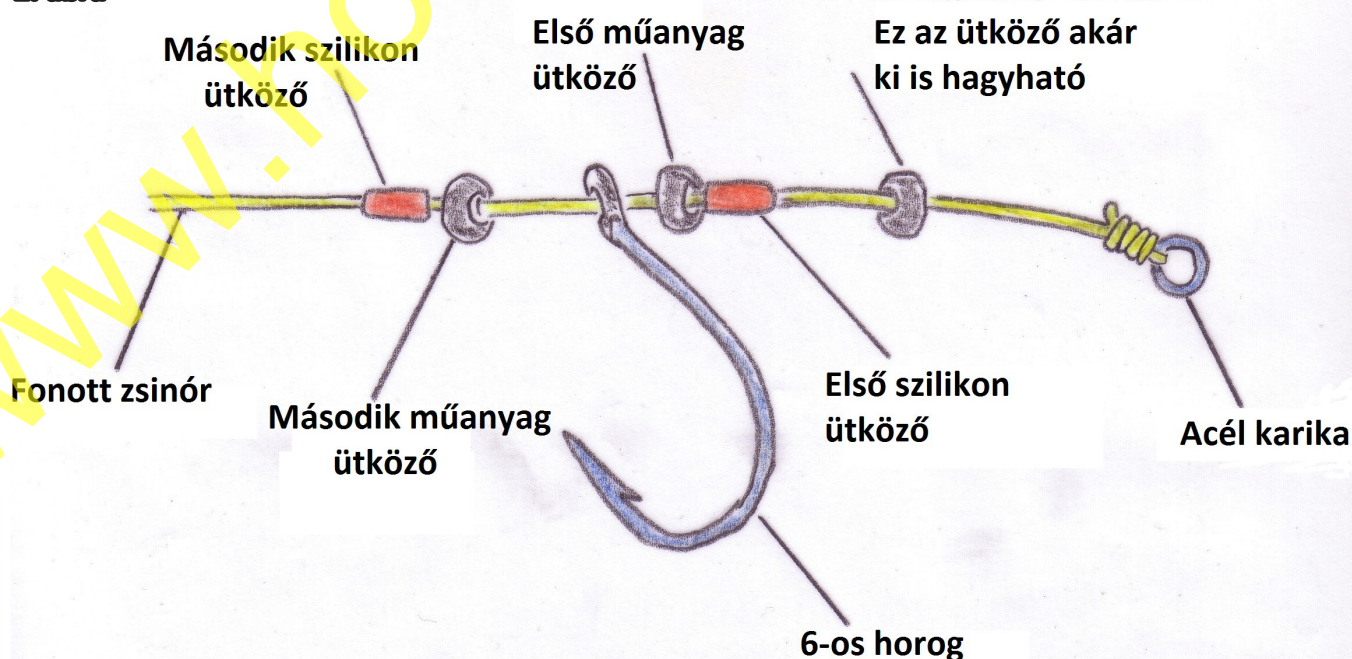
Az akrobata szerelék nem egy csodatevő titokzatos dolog, amely ott is képes halat fogni, ahol más megbukik. Csupán egy plusz fegyver a horgász tárában. Érdemes kipróbálni, mivel könnyű elkészíteni, csak az a kis hátránya van, hogy nem lehet kicserélni a csalit a fázasztás után. Ha cserélni akarjuk, akkor új szerelékkel kell készíteni. A tartozékok tekintetében az itt bemutatottak csak javaslatok, mást is bátran ki lehet próbálni.

László Attila

1. ábra

2. ábra

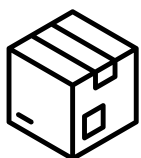

BUX CARP 5-6-7 MT

Ideális választás nagy halak partközeli
horgászatához, például
ponty és harcsa horgászathoz.

69 705 Ft

Szállítócsőben,
power pull-it
kittel együtt
szállítjuk!

Ez a 7 méteres mini rakósbót úgy lett kialakítva, hogy
maximális teljesítményt és megbízhatóságot nyújtson a
horgászat során.

Az alapfelszereltség részeként power pull-it kit hegyével kerül
szállításra, és a nyéltagoknak köszönhetően 5-6 méteres
horgászatra is testreszabható.

Ha olyan eszközre van szükséged, amely sokoldalúan és
hatékonyan teljesít a nagy fogásoknál, a BUX CARP ideális
társaddá válik a vízparton.

HYDRA ONE GHOST KIT

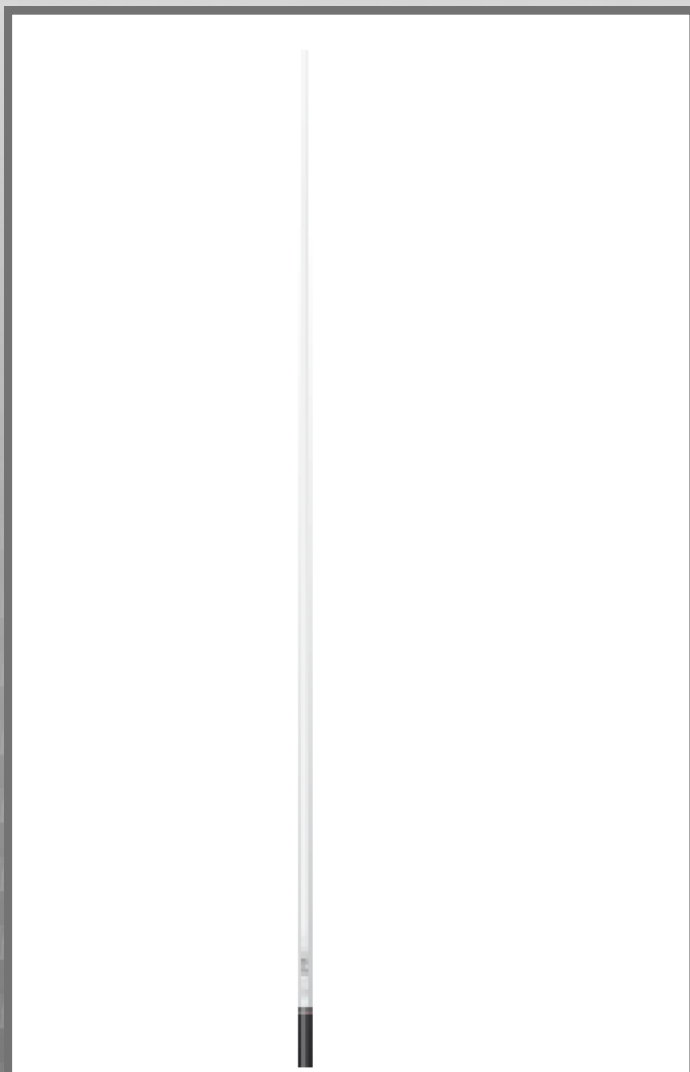
180 cm

HYDRA
CLUB HUNGARY

22 982 Ft

Ez az egyrészes készlet, amely M40 70 Toray karbonból készült, kiemelkedő erősséget és tartósságot kínál. Ideális megoldás a pontyhorgászat során a felszínen vagy a partközeli sekély vizekben.

Az egyrészes topszet kialakítása robusztus, ami különösen hasznos lehet, amikor gyors reakcióra van szükség a hirtelen mozdulatok esetén.

**KLIKK
IDE!**

TOVÁBB A WEBSHOPBA

Köszönjük a támogatást szponzorainknak!

